

Når der foreligger nærmere oplysninger herom, vil Justitsministeriet tage stilling til, om Søren Kam på ny bør søges udleveret fra Tyskland med henblik på retsforfølgning her i landet. Så der er altså foretaget en henvendelse, og vi afventer derfor de tyske myndigheders tilbagemøden.

Elisabeth Arnold (RV):

Skal jeg virkelig forstå ministerens svar sådan, at det er op til den tyske stat at bestemme, om de ønsker at efterkomme en anmodning fra Danmark om udlevering af en krigsforbryder? Kan det virkelig være sådan, at det udleverende land kan sætte betingelserne og sige: Nej, vi ønsker ikke at udlevere vedkommende. Er det det, den europæiske arrestordre går ud på?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er sådan, at i forbindelse med den europæiske arrestordre er der tale om, at medlemslandene skal implementere den, og i den forbindelse er der forskellige valgmuligheder for de enkelte medlemslande. Danmark har valgt sin model for, hvordan den europæiske arrestordre skal implementeres i den danske udleveringslov. Men der er altså forskellige valgmuligheder, herunder om lovforslaget skal have tilbagevirkende kraft og herunder også andre bestemmelser, der bl.a. går ud på, i hvilke tilfælde man kan afvise udlevering.

I forbindelse med den danske lovbehandling af den europæiske arrestordre i forbindelse med ændring af udleveringsloven havde vi faktisk også en meget nøje og grundig drøftelse her i Folketingssalen af, hvilke muligheder Danmark skulle have f.eks. for at afstå udlevering, og der synes jeg, vi fandt en rigtig balance.

Men til fru Elisabeth Arnold må jeg sige, at der er nogle valgmuligheder, som det alene er de tyske parlamentarikerne, den tyske regerings, opgave at træffe beslutning om. Der må vi afvente en meddelelse fra det tyske justitsministerium om, hvordan de vælger at implementere den europæiske arrestordre.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg har stadig væk ikke fået noget klart svar fra ministeren på, hvorvidt hun synes, det er rimeligt, at det skal være det udleverende land, der kan sige nej til et ønske om at få vedkommende udleveret, når man nu har en aftale om, at man i forbindelse med forbrydelser af en vis grovhed skal udlevere egne statsborgere.

Jeg vil i hvert fald gerne have, at ministeren kom med sin egen politiske kommentar til, om det kan være rimeligt, at man nægter at udlevere en person, der er mistænkt for mord, al den stund regeringen jo fører sig meget frem med, at det skal være en konsekvent kriminalpolitik, en konsekvent retspolitik, som denne her regering står for.

Vil det så ikke være rimeligt, at man sørger for, at en person, der har begået mord, også bliver udleveret til retsforfølgning i det land, som begærer udleveringen?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jo, men jeg vil gerne sige til fru Elisabeth Arnold, at for så vidt angår den politik, man på mange måder forpligter sig til med den europæiske arrestordre, så er det noget, jeg personlig mener er den helt, helt, helt rigtige tankegang, nemlig at man ikke i ly af sit eget statsborgerskab kan gemme sig for forbrydelser, man har begået i de øvrige EU-lande.

Jeg synes det er rigtigt, at vi har fået en europæisk arrestordre, der gør det muligt at få udleveret personer til strafforfølgning, når man har begået noget strafbart i et andet EU-land. Jeg mener sådan set også, at de partier, der har stemt ja til den europæiske arrestordre, også har sendt det signal, at ens statsborgerskab ikke længere kan blive ens beskyttelse mod at blive strafforfulgt.

Men man må sige, at i den her sag drejer det sig om en forbrydelse, der er begået for ganske mange år siden, og da der i den europæiske arrestordre er nogle særlige bestemmelser, hvor det er op til medlemslandene selv at foretage implementering, så kan jeg ikke gøre meget andet end at sige, at det er de tyske politikere der gavne at foretage den afvejning. Vi har foretaget afvejningen her i Danmark, og som sagt synes jeg, at det politisk rigtige er at udlevere fremover, når man har begået noget strafbart i et andet EU-land.

Kl. 13.55

Formanden:

Ja tak. Fru Elisabeth Arnold for et sidste spørgsmål.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne stille ministeren to enkle spørgsmål til sidst.

Mener ministeren ikke, at det af hensyn til de efterladte – som jo stadig væk er i live, og som